

یادداشت

عامل عمده گرانی روز افزون سیاستهای شوک درمانی دولت است

صادق کار



در حالیکه موج گرانی ها همچنان ادامه دارد و قیمت همه کالاها خاصه خوراکی ها روز به روز بیشتر می شوند و خرید سیب زمینی و گوجه فرنگی نیز در حال رخت بر بستن از سفرهای زحمتکششان و تهی دست شدگان است، به نوشته رسانه ها ابراهیم رئیسی روز چهارشنبه این هفته در جلسه هئیت دولت دلیل گرانی های فزاینده را به اجحاف سوداگران و گرانفروشان نسبت داد و راه حل آن را تقویت نظارتها به آنچه وی "نوسان قیمت کالاها" نام نهاد دانسته است.

بر خلاف گفته رئیسی صحبت بر سر نوسان قیمتها نیست، صحبت بر سر گرانی است و حتا با ذره بین هم نمی توان کالایی را یافت که قیمت آن در دوران ریاست جمهوری وی ثابت مانده باشد.

تداوم افزایش همه روزه قیمتها که هیچ کالایی از آن در امان نمانده، در حالی همچنان تداوم پیدا کرده و بر شتاب آن افزوده شده که یکی از پرسروصدا ترین وعده های رئیسی در هنگام انتصابات ریاست جمهوری کاهش تورم و قیمت ها از گوشت و دارو تا خودرو و خانه بود.

حال اما قیمت همه کالاها در مقایسه با دوره قبل از انتصاب رئیسی حتی بنا به گزارشات آمارهای رسمی به جای کاهش وعده داده شده بسیار بیشتر شده اند و گرانی خاصه افزایش مواد خوراکی چنان رشد کرده که رئیسی و حامیان وی نمی توانند آن را مثل بقیه مسائل حاشا کنند و چون نمی خواهند در سیاستهای ناکار آمد و استیصال و درمانگی "دولت یکدست" که منجر به تشدید گرانی شده اند اذعان و تغییری در آنها بوجود آورند به فرافکنی و انداختن تقصیر به گردن سوداگران و گرانفروشان متوسل شده اند،

رسانه ها از قول رئیسی نوشتند:



"سید ابراهیم رئیسی روز چهارشنبه در جلسه هیات دولت، بر ضرورت تقویت نظارت‌ها به منظور جلوگیری از نوسان قیمت کالاها در بازار تاکید کرد و گفت: نباید اجازه داد برخی افراد با گرانفروشی و سوداگری به مردم اجحاف و آن‌ها را ناامید کنند"

البته این فرا افکنی مدتهاست که توسط وزرا و مدیران ارشد دولتی به اشکال مختلف شروع شده و سبب یک رشته واکنش مخالفت آمیز از طرف سازمانهای کارفرمایی و تولید کنندگان و بازرگانان و کسبه نیز شده است. اینکه به هنگام کمبود کالا عده‌ای سوداگر و سود جو از آب گل آلود ماهی می گیرند و قیمت کالاها و تولیدات شان را بالا می برند انکار کردنی نیست. منتها علت گرانی ها را در آن خلاصه کردن سفسطه است.

سئواستفاده عده‌ای از سوداگران به دلیل کمبود کالا است. هرگاه کالا به قدر کفایت در بازار وجود داشته باشد امکان سوء استفاده هم به نسبت وفور کالا کمتر خواهد شد.

واقعیت این است که اکثریت کسبه و تولید کنندگان نیز از بالا بردن قیمت کالاهایی که عرضه می کنند راضی نیستند زیرا مشتری شان کم و فروش و سود شان هم کاستی می گیرد. شکوه و شکایت کسبه نسبت به کساد بازار در اسفند و ایام عید سال گذشته گویای این واقعیت است.

منتها قضیه این است که دولت خود عامل اصلی گرانی هاست. چرا که با گران کردن ارز، حذف ارز ترجیحی و سوبسید کالاهای اساسی باعث گران شدن واردات و تولیدات داخلی شده اما در همان حال می خواهد با زور و قلدری قیمت کالاها را پائین نگه دارد. این امری است ناممکن.

امتناع دولت از همسان سازی و افزایش حقوق بازنشستگان از یکسو و در همان حال افزایش شدید قیمت دارو و همراه با آن خودداری تامین اجتماعی از پرداخت بهای داروهای بسیار ضروری به بازنشستگان و سایر افراد تحت پوشش تامین اجتماعی نمونه‌ای از سیاست دولت است که عواقب مرگباری برای بیمه شدگان مبتلا به بیماریهای صعب العلاج دارد

در مورد دستمزدها نیز همین رویه را سعی می کند به پیش ببرد و کارفرمایان و تولید کنندگان نیز در این مورد دولت را همراهی می کنند و از یاد می برند که با این دستمزدها چه بلایی بر سر کارگران و خانواده های آنان می آورند.

دولت دستمزدها را منجمد و قیمت کالاها و هزینه زندگی را گران می کند وقتی که کارگر و معلم و بازنشسته به تنگ آمده از تامین هزینه های اولیه زندگی اعتراض می کند آنها را سرکوب و به زندان می اندازد. اساس سیاستهای حکومت بر زورگویی استوار گردیده بهمین جهت اعتراض و ناراضی‌تبی در میان همه طبقات و اقشار اجتماعی ایجاد می کند و صبر و تحمل مردم را به سر می برد.

تشکلهای و فعالین کارگری، نیروهای عدالتخواه، اقتصاد دانان مستقل و مخالف سیاستهای شوک درمانی دولت و همچنین تولید کنندگان مواد غذایی به کرات در ماه های اخیر نسبت به گران شدن شدید قیمت کالاهای اساسی در اثر ادامه سیاست های نابخردانه و ابلهانه دولت هشدار داده بودند اما به آن توجه نشد. با نظر داشت افزایش جهانی قیمت غلات و سایر مواد غذایی در صورت تداوم تحریم های اقتصادی گرفتار شدن در دام ابر تورم که اقتصاد دانان مستقل پیشبینی می کنند دور از انتظار نیست.

از مبارزات کارگران و مزد و حقوق بگیران شاغل و بازنشسته برای افزایش حقیقی دستمزد و حقوق بازنشستگی حمایت کنیم!

خواست کارگران و مزد و حقوق بگیران افزایش دستمزد متناسب با هزینه های واقعی زندگی است!



کارگران جهان متحد شوید! بخش ششم و پایانی

(Ronaldo Munck) رونالدو مونک



پیش به سوی یک انترناسیونال جدید

نظم جهانی ما که از بالا جهانگستر شده، در تب و تاب یک پاسخ جهانگستر از پایین، یک انترناسیونال جدید به منظور دگرگونی سیستم در قرن بیست و یکم است. اتحادیه‌های کارگری با پوشش جهانی و استراتژی جهانی خود می‌توانند در این خصوص نقشی محوری ایفا کنند، اما انترناسیونال امروزی دیگر نمی‌تواند فقط محدود به اردوی کار باشد. برای ارائه جایگزینی منسجم برای خشونت، کوتاه‌نگری و هرج و مرج سیاسی حاکم بر وضعیت موجود، اتحادیه‌های کارگری باید با طیفی از دیگر جنبش‌های فراملی، که برای تغییر سیستماتیک برای غلبه بر بحران‌های اقلیمی، تأمین امنیت غذایی، حقوق زنان یا مردمان بومی، عدالت نژادی و تخفیف شکاف درآمدها مبارزه می‌کنند، پیوند بخورند.

این انترناسیونال جدید چگونه خواهد بود؟ مدل‌های گذشته انترناسیونال قالب‌های مناسبی برای دنیای پیچیده، درهم‌تنیده و به سرعت در حال تغییر کنونی نیستند. الگوی "فوروم اجتماعی جهانی" نیز ناکافی است، زیرا فوروم مذکور همچنان در قید دیدگاهی است که نه بر اقدام، بلکه به گردهمایی متکی است و از این رو نتوانسته است جنبش‌های اجتماعی فراملیتی عمده، به ویژه جنبش کارگری، را دربرگیرد.

جنبش کارگری باید در کانون چنین تلاشی قرار گیرد، زیرا استثمار نیروی کار همچنان و همچون در گذشته، هسته اصلی مناسبات تولید سرمایه‌داری است. اما کارگران تنها محرک‌های تحول اجتماعی نخواهند بود. پیش از آن که نیروی کار بتواند پتانسیل کامل خود را در شرایط بین‌المللی برای چالش‌های قرن بیست و یکم به کار گیرد، باید در میان همه نوع تقسیماتی - از قبیل کارگران رسمی و غیررسمی، زن و مرد، بومی و مهاجر، شمال و جنوب - پل ایجاد کرد. در این باره بسیاری از سازمان‌های غیردولتی، بشردوستانه و سازمان‌های وابسته به ملل متحد نقش دارند؛ در درون اتحادیه‌ها، گروه‌های حمایت از مهاجران کارگران مهاجر را گرد هم آورده‌اند. گروه‌های زنان دیدگاه فمینیستی را به اتحادیه‌های کارگری آورده‌اند. گروه



های محیط زیستی به شکلگیری اتحادهای سبز/قرمز اولیه کمک کرده اند. با این حال، در نهایت، تنها نیروی کار سازمانیافته فراملی می‌تواند وزنه‌ای متعادل در برابر سرمایه سازمانیافته فراملی باشد.

این وظیفه دشواری به نظر می‌رسد، اما تعاملات بیشمار جهانی در درون و در بین جنبشهای اجتماعی در حال بارور کردن بذرهای بین‌المللی جدید اند. اولویت کنونی ایجاد پایه‌های کار مشترک و سیاست وحدت در تنوع است که جنبشهای اجتماعی قدیم و جدید را درگیر می‌کند و در مقیاسهای بزرگ جغرافیایی عمل می‌کند. طبعاً یک مکانیسم هماهنگ کننده می‌تواند در آینده نیز پدیدار شود. این وظیفه حول موضوعات خاصی به تأکید بیان می‌شود. اینها موضوعاتی هستند که نیازمند پاسخی جهانی اند؛ مثل مبارزه برای نجات اقلیم، برابری جنسیتی، سازماندهی کارگران فقیر، و کاهش مصائب مهاجران و پناهندگان.

یک انترناسیونال جدید به یک دیدگاه مشترک نیز نیاز دارد. اتحادیه‌ها و متحدان آنها، مشابه جنبشهای اجتماعی متمدنی، می‌توانند با تکیه بر مانیفست‌ها و منشورهای موجود، بر سر یک منشور جدید برای عمل، متشکل از اقدامات اصلاح طلبانه رادیکال با طنین فراملی، اجماع ایجاد کنند. آنها می‌توانند به جای پیش گرفتن یک روند متمرکز، کار را همچون مجموعه‌ای از تعاملات شبکه‌ای پیش ببرند. از این قرار منشور مورد نظر مشروعیت خود را از طریق تأیید رهبری اتحادیه و نخبگان روشنفکر به دست نمی‌آورد، بلکه از سوی اعضای اتحادیه، فعالان میدانی، و جنبشهای اجتماعی متحد تأیید شود، که همگی غارتگرهای سرمایه داری جهانی شده را به چالش کشیده اند.

دستورکار برنامه‌ای منشور برای رسیدگی به نگرانیهای همه کارگران - زن و مرد، شهری و روستایی، فنی کاران فنون پیشرفته و کارگران غیررسمی، از شمال تا جنوب - تدوین و تعیین می‌شود. یک لیست آغازین می‌تواند شامل خواست روز شش ساعت کار برای کاهش استرس کاری و در عین حال توزیع عادلانه کار، حقوق جهانی کار، از جمله حق اعتصاب و شرکت در اقدامات همبستگی بین‌المللی، سیاستهایی برای کاهش مصائب کارگران مهاجر، بی‌ثبات کاران، خویش فرمایان، و بیکاران باشد.

این مجموعه نخستین خواسته متعاقباً می‌تواند تکمیل شود و با جلب حمایت بخشها و جنبشهای گسترده‌تر، ساخته و پرداخته گردد؛ زیرا ما در راستای یک برنامه انتقالی یکپارچه عمل می‌کنیم تا ما را به فراسوی نظم اجتماعی شکست خورده کنونی رهنمون شود. از این تلاش سازمانیافته، که با کمپینهای موازی تکمیل می‌شود، انترناسیونال پدید خواهد آمد که به آن نیاز داریم؛ جایی که در قلب آن، کارگران متحد جهان ایستاده اند.

از مبارزه و مطالبات معلمان و فرهنگیان حمایت کنیم!

اعتصاب و تشکل جزء حقوق بدیهی کارگران و مزد و حقوق بگیران است!

از مبارزه کارگران و مزد و حقوق بگیران برای ایجاد سندیکا و تشکلهای مستقل کارگری حمایت کنیم!



بازنشستگان اگر تظاهرات نکنند، چه کنند؟

صادق



در روز سه شنبه این هفته هنگامی که جمع زیادی از بازنشستگان شرکت مخابرات مقابل ساختمان ستاد فرمان امام در اعتراض به امتناع دولت و مجلس از اجرای همسان سازی و عدم افزایش مکفی حقوق هایشان تجمع کرده بودند، نیروهای یگان ویژه بطرز وحشیانه‌ای به سوی آنان هجوم آورده و به ضرب و شتم بازنشستگان پرداختند.

این یورش وحشیانه در حالی به تجمع اعتراضی مسالمت آمیز بازنشستگان انجام گرفت که هیچ خطایی از طرف معترضین صورت نگرفته بود و مطابق قانون خودشان حق تجمع و اعتراض غیر مسلحانه به رسمیت شناخته شده و پلیس حق دخالت در اینگونه تجمعات را ندارد. بهمین دلیل نیروی یگان ویژه و کسانی که فرمان یورش را داده‌اند مرتکب جرم شده‌اند.

مالک شرکت عظیم مخابرات که یکی از پرسودترین شرکتهای کشور است در ظاهر ستاد اجرایی فرمان امام و در واقع سپاه پاسداران است و یگان ویژه که بازنشستگان را مورد ضرب و شتم قرار داد و مرتکب قانون شکنی شد یکی از واحدهای سپاه پاسداران محسوب می شود.

بازنشستگان مخابرات قبل از شروع اعتراضات شان مانند سایر بازنشستگان تلاش کرده بودند خواستههای شان را از طریق مراجعه و گفتگو با روسای مخابرات و مسئولین دولتی حل و فصل کنند اما چون به نتیجه نرسیده بودند به ناچار متوسل به اعتراض خیابانی شده بودند.

چند هفته پیش تجمع مسالمت آمیز دیگری که توسط کارکنان مخابرات خراسان برگزار شد نیز مورد یورش یگان ویژه قرار گرفت و با زور تهدید و سرکوب در مشهد پراکنده شد، اما در تهران و چند شهر دیگر تجمع‌ها ادامه پیدا کرد و معلوم شد که با سرکوب و قلدری نمی شود جلوی اعتراضات مطالباتی حق خواهانه را



گرفت و آن زمان که سرکوب بطور موقت نتیجه می داد به پایان رسیده است زیرا با حقوقهای سه مرتبه زیر خط فقر و گرانی روز افزون هزینه های اولیه زندگی سکوت و خاموشی ممکن نیست.

حقوق های بازنشستگی دیگر کفاف دارو درمان بازنشستگان را هم نمی دهد تا چه برسد به هزینه های دیگر زندگی. هم از این روست که اعتراضات گروه های مختلف بازنشستگی با وجود ریسک سرکوب روز به روز بیشتر می شود و بازنشستگان فارغ از تهدیدات و سرکوب در شهرهای مختلف به خیابان می آیند زیرا راه دیگری برای احقاق حقوق خود جز اعتراض دسته جمعی نمی بینند.

سالهاست که دولت با دادن وعده همسان سازی تلاش کرده اند از افزایش حقوق های بازنشستگی طفره برونند. در سال گذشته در اثر گسترش اعتراضات گروه های مختلف بازنشستگان مجبور شدند به اجرای سرهم بندی شده همسان سازی تن بدهند. اما چون اجرای ناقص قانون تغییر چندانی در افزایش حقوق ها نداشت با اعتراضات وسیعتری روبرو شد. اما مجلس و وابستگان دولت کنونی که در دوران روحانی مرتب از دولت بخاطر اجرا نکردن همسان سازی انتقاد می کردند به محض استقرار در مجلس و دولت حتی حاضر نشدند بودجه همان همسازی ناقص را برای امسال تصویب کنند.

ستاد اجرایی فرمان امام نهادی است که گفته می شود بالغ بر ۱۰۰ میلیارد دلار داز ثروت کشور را در اختیار دارد و به کسی غیر از جانشین خمینی حساب پس نمی دهد. درآمدهای سالیانه این نهاد سر به میلیاردها دلار می زند و بسیاری از موسسات سودآور کشور را در اختیار دارد و نیروی واقعی مسلط بر اموال این ستاد سپاه پاسداران است. با این وجود اما رفتار مدیران شرکتهای تحت پوشش این ستاد با کارگران و کارکنان موسسات تحت مالکیت شان بدتر از هر جای دیگری است و از این امکان هم برخوردارند هر کجا که اقدام حق طلبانه ای علیه رفتار ستمگرانه مدیران این مجموعه شد یگان ویژه ضد شورش را به مصاف حق طلبان بفرسند. در ارتباط با اعتراضات کارکنان مخابرات در تهران و مشهد یگان ویژه ضد شورش نقش گارد خصوصی سرداران سپاه را بازی کرد. حمله به تجمعات مطالباتی غیر مسلحانه از طرف هر نهادی که صورت بگیرد غیر قانونی و محکوم است،

اما اینکه چرا یگان ویژه از میان همه اعتراضات به کارکنان و بازنشستگان شرکت مخابرات حمله کرده بعید است دلیل دیگری به غیر از دفاع ویژه از مالکیت و منافع سرداران سپاه در مخابرات داشته باشد.

این بار هم در توجیه این رفتار ضد انسانی گفته اند، بازنشستگان بجای تجمع خواسته هایشان را از طریق قانونی و مراجعه به مراجع قانونی دنبال کنند. ولی نمی گویند وقتی بازنشستگان به همه مراجع رجوع کرده اند ولی مراجعات شان بی نتیجه مانده، برای رسیدگی به کدام مراجع قانونی باید مراجعه کنند؟ وانگهی مگر نه این است که تجمع خیابانی نیز به عنوان امکانی برای حق طلبی حداقل در قانون به رسمیت شناخته شده است؟

متحدانه برای آزادی کارگران، معلمان و زندانیان مدنی و سیاسی مبارزه کنیم!

متحدانه علیه سیاست فقر و فلاکت آور شوک درمانی و آزاد سازی قیمتها مبارزه کنیم!



گذر و نظری بر رویدادهای کارگری هفته

جنگ کارگری



از سرگیری و گسترش دامنه اعتراضات بازنشستگان

گروه های مختلف بازنشستگی در یکشنبه این هفته نیز در چند شهر و منطقه کشور در اعتراض به بی پاسخ گذاشته شدن مطالبات شان تجمع های اعتراضی برگزار کردند.

علاوه بر بازنشستگان تامین اجتماعی که در شهرهای تهران، تبریز، کرمانشاه، قزوین، کرمان، خوزستان، لرستان، گیلان و اصفهان، تظاهراتی بطور هم زمان در این شهرها و مراکز استانها برگزار کردند، بازنشستگان نفت و مخابرات نیز چند تجمع اعتراضی بر پا کردند. درتجمع بازنشستگان مخابرات در ۲۳ فروردین که مقابل ساختمان ستاد اجراییفرمان امام خمینی در تهران برگزار شد عدهای از بازنشستگان در هنگام حمله نیروهای امنیتی مورد ضرب و شتم شدید قرار گرفتند. گفتنی است که مالک شرکت مخابرات ستاد اجرایی فرمان امام خمینی و دقیقتر گفته باشیم سپاه پاسداران است. مامورانی هم که به تجمع یورش بردند وابستگان سپاه هستند.

تجمع کارگران روزمزد پتروشیمی چوار

به دنبال عمل نکردن کارفرما به وعده پرداخت عیدی و پاداش پایان سال همکاران روزمزدان در پتروشیمی چوار استان ایلام، اعتراض این دسته از همکاران بالا گرفته و امروز در اقدامی اعتراضی روبروی استانداری ایلام دست به تجمع زده اند.

ظاهرا با وجود وعده هایی که قبلا در اسفند ماه داده شده بود اما اکنون مدیریت شرکت پتروشیمی ایلام، به عنوان شرکت پیمانکاری مادر، حاضر به پرداخت عیدی این دسته از کارگران نیست و گفته است منتظر دستور پرداخت از تهران هستیم و اگر موافقت شود مبلغی به عنوان عیدی پرداخت خواهیم کرد.

منبع کانال شورای سازماندهی اعتراضات کارگران پیمانی نفت

به گزارش کانال شورای سازماندهی اعتراضات کارگران پیمانی نفت، بازنشستگان صنعت نفت در ۲۳ فروردین بطور همزمان در مقابل دفاتر صندوق های بازنشستگی شهرهای، تهران، کرمانشاه، اهواز و کرج



تجمع و خواستار اجرای همسان سازی شدند. گفتنی است که پیوستن بازنشستگان نفت و مخابرات به اعتراضات تازگی دارد و نشانه گسترش فشار معیشتی و اعتراض در میان گروه‌های مختلف بازنشستگان است.

تجمع در مقابل ساختمان مناطق نفتخیز

به گزارش کانال شورای سازماندهی کارگران پیمانی نفت در ۲۲ فروردین گروهی از پرسنل نفتی واحدهای عملیات و بهره برداری در مناطق نفتی جنوب در مقابل مرکز این شرکت در اعتراض به تغییر شیفت کاری شان تجمع و خواستار لغو این تغییر شدند.

کارگران کیان تاپر بار دیگر تجمع کردند

به نوشته ایلنا کارگران ایران تاپر در ۲۳ فروردین در اعتراض به بلاتکلیفی وضعیت مالکیت کارخانه و نگرانی از بابت عاقبت آن اعتراض کردند و خواستار بازگرداندن کارخانه به دولت شدند. کارگران علت ورشکسته شدن کارخانه را واگذاری آن در سال ۸۲ و دست به دست شدن کارخانه طی سالهای بعد از واگذاری می دانند. ایران تاپر قبل از تعطیل شدن حدود ۱۰۰۰ کارگر داشته که در بلاتکلیفی به سر می برند.

اعتراض کارگران شرکت نفت و گاز اروندان اجرا نشدن طرح طبقه بندی مشاغل

کارگران شرکت نفت و گاز اروندان در ۲۴ فروردین در اعتراض به اجرا نشدن طرح طبقه بندی مشاغل اعتراض کردند. کارگران می گویند طرح طبقه بندی قرار بوده در ۲۵ اسفند سال گذشته به اجرا گذاشته شود ولی تا کنون عملی نشده است.

اعتراض کارگران معدن زغالسنگ گلندرد به واگذاری معدن

کارگران معدن زغالسنگ گلندرد نسبت به واگذاری معدن به پیمانکار اعتراض کردند، به نوشته ایلنا کارگران معدن که در استان مازندران قرار دارد از واگذاری معدن و تبدیل قرار داد هایشان که توسط پیمانکار خصوصی صورت گرفته اعتراض دارند. پیمانکار جدید یک شرکت سرمایه گذاری بزرگ است.

امتناع شرکت مخابرات خوزستان از اجرای حکم اداره کار

شرکت مخابرات خوزستان ۸ ماه پیش ۷۲ تن از کارکنان خود را به خاطر اختلافی که بر سر قرارداد کاری شان پیدا کرد از کار اخراج کرد. در اثر شکایت کارگران اداره کار مجبور به دخالت شد و کارفرما را بخاطر اخراج غیر قانونی محکوم و حکم بازگشت به کار برای کارگران صادر کرد. با این حال مدیریت شرکت ۸ ماه است که قلدرد منشانه حکم اداره کار را به هیچ می گیرد و از پذیرش حکم اداره کار و بازگشت کارگران به سر کار هایشان امتناع می ورزد. کارگران که مراجعات شان به نهادهای دولتی بی نتیجه مانده، در ۲۳ فروردین برای چندمین بار در اعتراض به امتناع مخابرات از اجرای حکم اعتراض کردند.

درخواست فدراسیون ملی آموزش، فرهنگ و کارآموزی فرانسه از وزیر امور خارجه این کشور برای اقدام در توقف تعقیب فعالان سندیکایی و سیاسی در ایران

آقای ژان ایو لودریان، وزیر امور خارجه فرانسه،

اطلاع یافته که سه معلم دیگر (FNEC FP - FO) فدراسیون ملی آموزش، فرهنگ و کارآموزی مبارزه کارگری در ایران تحت پیگرد قرار گرفته اند : هاله صفرزاده و علی رضا ثقفی دستگیر شده اند و رسول بداقی به دادگاه احضار شده است. رسول بداقی، هفت سال را در زندان گذرانده و اسماعیل عبدی سال‌هاست که زندانیست. نیروهای امنیتی چند معلم دیگر را نیز احضار کرده‌اند.



اقدامات سرکوب‌گرانه اخیر در حالی صورت می‌گیرد که جنبش معلمان ایران توانسته چندین روز اعتراضی را برای افزایش سطح حقوق‌ها و حقوق بازنشستگی، سازماندهی کند؛ سندیکای ما از این اعتراض‌ها پشتیبانی کرده است.

ماموران امنیتی در آستانه فرا رسیدن اول ماه مه (روز جهانی کارگر) و دوم ماه مه که در ایران روز معلم است، دست به این اقدامات می‌زنند. چگونه می‌توان پذیرفت که این اقدامات برای ساکت کردن معلمان و علیه آزادی بیان نیست؟

فدراسیون ملی آموزش، فرهنگ و کارآموزی مبارزه کارگری که عمیقاً به آزادی‌های اساسی، دموکراتیک و سندیکایی پایبند است، جرمانگاری فعالیت‌های سندیکایی را محکوم می‌کند. فدراسیون ما نگران معلمان دستگیر و احضار شده در ایران است و مخالف هرگونه اقدامی است که ابراز عقیده را برنمی‌تابد.

ما از شما می‌خواهیم تا دست به ابتکار بزنید و از مقامات ایران بخواهید که از تعقیب فعالان سندیکایی و سیاسی دست بردارند.

آقای وزیر، احترامات ما را بپذیرید.

دبیر اول فدراسیون ملی آموزش، فرهنگ و کارآموزی مبارزه کارگری – (Clément Poulet) کلمان پوله
(FNEC FP - FO)

مونتروی، شنبه ۹ آوریل ۲۰۲۲

ترجمه و تکثیر از اتحاد بین‌المللی در حمایت از کارگران در ایران

اعتراض کارکنان غیر رسمی بخش بهداشت و درمان (مدافعان سلامت) علیه قراردادهای اسارت‌بار موقت در چند استان

خواسته اصلی تظاهر کنندگان استخدام مستقیم و رسمی شدن است.

به گزارش ایلنا پرستاران و سایر نیروهای کادر درمانی در ۲۱ فروردین در چند استان کشور با برگزاری تجمع‌هایی نسبت به خلف وعده‌های پیاپی مسئولین دولتی ذریب اعتراض و خواهان جذب در وزارت بهداشت شدند. گفتنی است که پرستاران شرکتی در اعتراض به کار شرکتی اعتراض و تجمع کرده و خواهان استخدام رسمی توسط وزارت بهداشت شده‌اند و هر بار نیز مسئولین وعده استخدام در آینده نزدیک را به آنان داده‌اند، ولی در عمل به وعده‌شان عمل نکرده‌اند. دولت با وجود کمبود پرستار و نیاز به پرستار سالهاست از استخدام مستقیم پرستار خودداری و بجای آن برای رفع نیاز خود به شرکت‌های دلال‌تأمین نیروی کار مراجعه می‌کند.

ایلنا از قول یکی از شرکت کنندگان در اعتراض ۲۱ فروردین پرستاران نوشت: "بعد از فروکش کردن کرونا، بیشتر ما را که قراردادهای موقت داشتیم، بیکار کردند و هیچ برنامه‌ای برای استخدام دائم ما ندارند؛ این حال‌پست که در ایام اوج بحران وقتی همه مردم می‌ترسیدند از خانه خارج شوند، ما جانمان را کف دستمان گذاشته بودیم و با جان و دل با کرونا جنگیدیم"

بیانیه شورای سازماندهی اعتراضات کارگران پیمانی نفت بمناسبت روز همبستگی جهانی کارگران



بیانیه بمناسبت فرارسیدن اول ماه مه، روز جهانی کارگر

اول ماه مه روز جهانی کارگر از راه می رسد. روزی که نماد مبارزه ما کارگران برای یک زندگی بهتر و انسانی است.

این روز متعلق به همه ما زنان و مردان کارگر و فرصتی برای پیوند و همبستگی از یک طرف و سر دادن فریاد اعتراض به نابرابری ها و بی عدالتی های موجود از طرف دیگر است.

دولت و حکومت با همه جناح ها و دسته جات غارتگرش بیش از پیش به طبقه کارگر و مزد بگیران هجوم آورده و کمر به نابودی ما بسته است.

سیستم موجود در اشکال گوناگون از جمله تعیین دستمزد ناچیز و فلاکت آوری که با تورم واقعی فاصله نجومی دارد، بودجه ای انبساطی برای اقلیت حاکم و انقباضی برای عامه مردم، نا امنی شغلی و قراردادهای موقت، بیکار سازی و اخراج های گسترده و ... مصیبت های فراوانی را بر سرمان آوار کرده است؛ در حالی که خود و اعوان و انصارشان از همه ثروت های عمومی برخوردارند و از حاصل رنج و زحمت و مشقت ما هر روز سهم بیشتری می برند.

در سالی که گذشت دومین اعتصاب گسترده و بلند مدت ما کارگران پروژه ای و پیمانی رقم خورد. نتایج این اعتصاب در بخش هایی رضایت بخش بود و در بخش های دیگری همچنان در بر پاشنه قبلی می چرخد و وعده های داده شده عملی نشد.

به دلیل پراکندگی جغرافیایی و به این دلیل که با یک کارفرمای واحد مواجه نبودیم و در مقابلمان صدها پیمانکار و کارفرما وجود داشت، شاید کمتر کسی تصور میکرد که اعتصاب سراسری ما ممکن و میسر شود اما با تجارب ارزنده ای که از اعتصاب قبلی کسب کردیم قادر شدیم در سطوح قابل قبولی خودمان را سازماندهی کنیم و هزاران کارگر علیرغم کارشکنی ها و تهدیدات کارفرماها با هم متحد شدیم. این رویداد یکی از بارزترین و درخشان ترین نقاط جنبش کارگری بود.

خواسته ها و مطالبات ما همچنان به قوت خود باقی است و بزودی خود را آماده رویارویی دیگری خواهیم ساخت.

اکنون تورم فزاینده و لجام گسیخته و دستمزدهای ناکافی که ماه ها برای دریافت آن باید بجنگیم، زندگی و بقای ما را در موقعیت وخیم تری قرار داده است، ما می دانیم سالی که در آن هستیم و با ادامه روند فعلی، لحظه به لحظه بیشتر به ورطه نابودی سقوط خواهیم نمود.

آنچه امروز بر ما میگذرد مرگ تدریجی و تحمیلی است و میلیون ها نفر از اکثریت مردم تهیدست و مزد بگیر در سراشیبی سقوط به عمق دره فقر مطلق سوق داده میشوند که باید کاری کرد.

ما کارگران و ما همه مردم دردهای مشترکی داریم، مطالبات ما کارگران جدای از مطالبات مردم و سایر بخش ها نیست بنابراین ضرورت دارد برای رهایی از این شرایط، مبارزات ما در همه بخش ها منسجم و متحد بهم گره بخورد.

زمینه های آن فراهم است و این همگرایی را در اعتراضات هر روزه ما کارگران با معلمان، با بازنشستگان و با بخش های مختلف جامعه می بینیم. دفاع از زندگی و معیشت و داشتن کرامت انسانی حلقه پیوند همه ما کارگران و ما مردم به یکدیگر است.



آن که خواستش لغو کار کودک است و دغدغه اش زندگی ای شاد و انسانی برای همه کودکان، درد و حرف ما را فریاد میزند

آن که آموزش رایگان را خواهان است، آن که از حقوق زن دفاع می کند، فریاد اعتراض مرا هم بر زبان دارد. ستم و تبعیض علیه زن، درد من کارگر هم هست، ما کارگران هم از کودک همسری و از دیدن قتل های ناموسی قلبمان به درد آمده است

ما همگی همدرد و هم سخن هستیم پس می توانیم و باید کنار هم باشیم

هر اندازه که بتوانیم این پیوندها را مستحکم کنیم و سازمان یافته تر عمل نماییم، چشم اندازه های پیش رو برجسته تر خواهد بود

از سوی دیگر، ما کارگران پروژه ای و پیمانی این روز همبستگی جهانی کارگری را باید متحدتر از هر زمان دیگری کنار هم قرار بگیریم و برای استقبال از چنین روزی تدارک تجمعات مان را مقابل مراکز کاری، پالایشگاهها، پتروشیمی ها، نیروگاهها و مناطق ویژه بینیم

یکصدا خواسته هایمان را اعلام کنیم و اولتیماتوم دهیم که همچنان پیگیر مطالباتمان هستیم

ما همچنان خواستار کوتاه شدن دست پیمانکاران چپاولگر و لغو قوانین برده وار مناطق آزاد و ویژه اقتصادی هستیم

خواستار افزایش دستمزدها و رسیدن سطح آن در حد یک زندگی شایسته انسان هستیم

خواستار بهبود قابل قبول محیط های کاری و زیستی مان در نفت و پتروشیمی، داشتن ایمنی محیط کار و پایان دادن به امنیتی کردن مبارزات و حق داشتن تشکل، تجمع و اعتراض هستیم

با صدای بلند اعلام کنیم که ما باز هم می آییم

این روز می تواند مناسبی باشد برای تاکید بر خواسته های سراسری کارگران و فرصتی برای مطالبات پاسخ نگرفته مان

از همه کارگران و مزد بگیران دعوت می کنیم بیانیه ها و قطعنامه های خود را تدارک ببینند

بباید در کنار هم قطعنامه سراسری اول ماه مه داشته باشیم و درد مشترک مان را فریاد کنیم

برای پایان دادن به این بربریت اتحاد سراسری مان را به نمایش بگذاریم و بدین گونه روز جهانی کارگر را به روز اعتراض خود علیه وضعیت نابسامان معیشتی و زیستی مان تبدیل کنیم

"معیشت، منزلت، حق مسم ماست"

دولت موظف است به همه بیکاران حقوق بیکاری پرداخت کند!

ایجاد کار وظیفه دولت است!



**تجمع بزرگ فرهنگیان سراسر کشور
شاعل و بازنشسته**

**یکم اردیبهشت ۱۴۰۱
ساعت ۱۰**

**فرهنگیان ایران
به خیابان برمی گردند.**

تهران وزارت آ.پ خیابان سپهد قرن
مراکز استانها ادارات کل آ.پ
شهرستانها ادارات آ.پ

شورای هماهنگی تشکل های صنفی فرهنگیان ایران



شورای هماهنگی تشکل‌های صنفی فرهنگیان ایران KASHOWRA

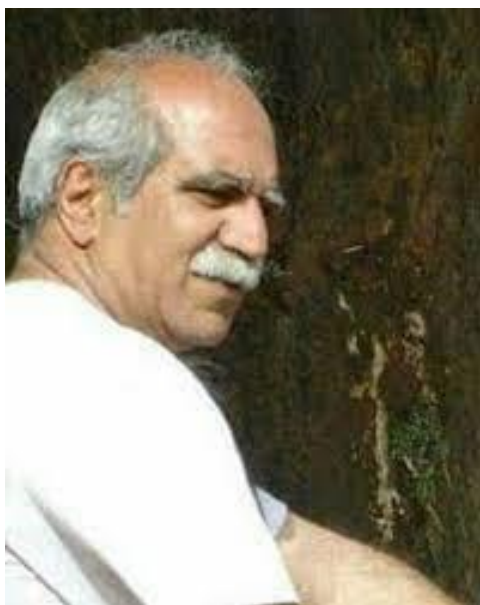
معلم به پا خیز، برای رفع تبعیض

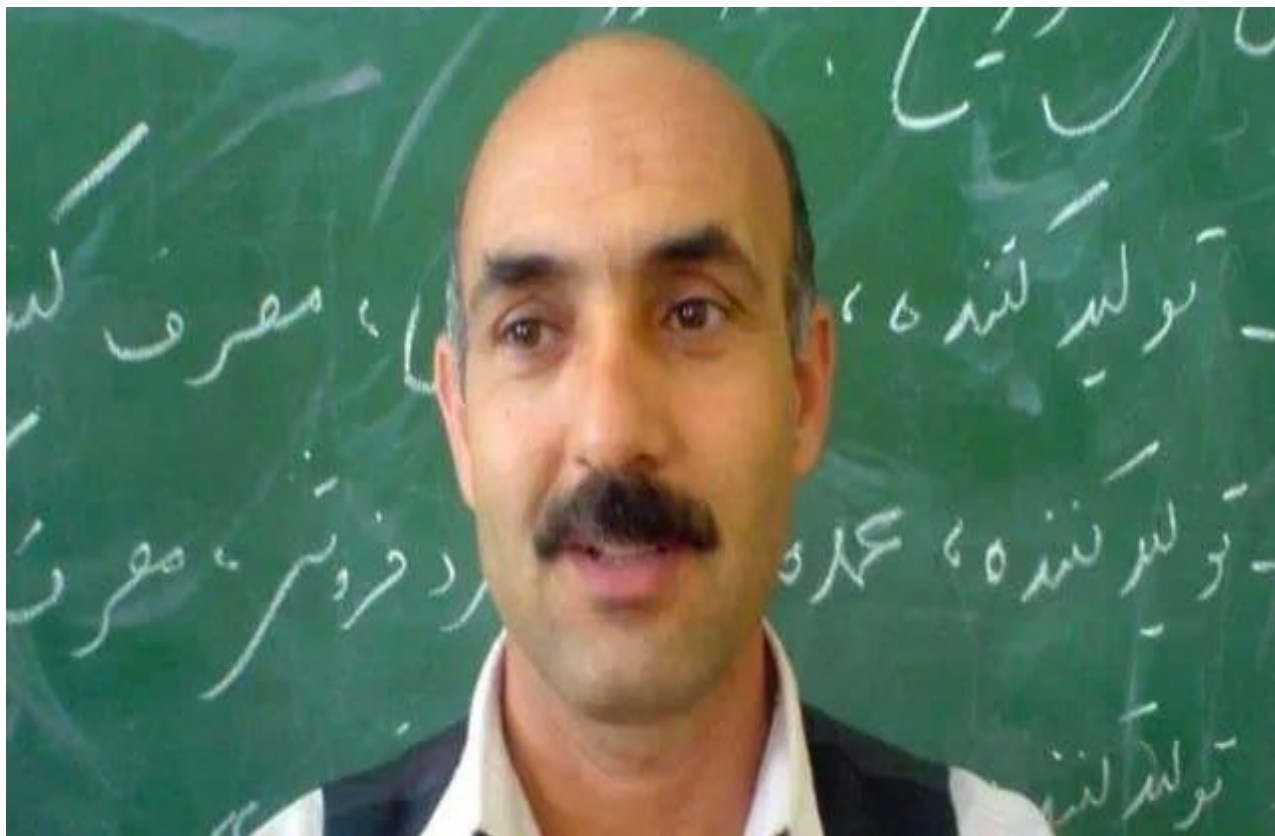
پیش به سوی تجمع سراسری

پنجشنبه، یکم اردیبهشت
ساعت ۱۰



چرا حسین فاضلی هریکندی رئیس کل دادگستری استان البرز با هماهنگی قوه قضاییه و نیروهای امنیتی از فرستادن علیرضا ثقفی به بیمارستان هنوز جلوگیری می کند ؟





محکومیت حکم زندان رسول بدایق توسط سندیکاها و تشکلهای داخلی و بین الملل

***برای تماس با نشریه "جنگ کارگری" می توانید با آدرس زیر تماس بگیرید:**

sabosob@gmail.com

***"جنگ کارگری" نشریه گروه کارگری حزب چپ ایران (فدائیان خلق) را**

می توانید در آدرس زیر ببینید:

<https://bepish.org/taxonomy/term/457>